

Peters julekalender
24 små fortællinger fra min barndom
1959

8. DECEMBER

FODBOLD

Vi er begyndt at spille fodbold i gymnastiktimerne. Det er nu blevet så godt vejr, at vi ikke længere skal være inde i gymnastiksalen. Der lugter der nu heller ikke særlig godt. Det er alle jeres sure tæer, sir' hr. Pedersen, men det sir' han bare for sjov. Hr. Pedersen, som er vores gymnastiklærer, samlede os i går nede på fodboldbanen. Ikke den store, som vi kan se fra Degnemarken, men den lille, som ligger lige neden for skolen. Jeg har aldrig prøvet at spille rigtig fodbold før nu, kun sparket lidt til en bold engang imellem. Mor købte engang en plasticbold til mig, da vi boede i Sallinge, men

da jeg fik den ud i haven og sparkede til den, røg den lige ind i en tjørnehæk. Og så var den bold ødelagt.

Hr. Pedersen ved rigtig meget om fodbold, og sagde, at det var vigtigt, at vi lærte, hvor vi stod på banen, og hvad det hed, det vi spillede. Jeg kom til at spille noget, han kaldte centerhalfback. Jeg ved ikke helt rigtig, hvad det betød, men jeg skulle hvis nok lade være med at løbe for langt op ad banen eller for langt ned mod vores eget mål. Der gik nu hurtigt skuddermudder i det hele, for vi løb bare efter bolden alle sammen. Så fløjtede Hr. Pedersen, grinede og sagde, at sådan kunne vi ikke spille fodbold, og så forklarede han én gang til, hvordan vi skulle spille til hinanden. På den måde skulle vi

Lær fodbold af Knud Lundberg...

Raske drenge, der spiller fodbold, ved, at man holder sig i fin form med FOSKA eller BIO FOSKA. Og så lærer de fodboldspillets tekniske finesser; for selveste Knud Lundberg fortæller om kendte spillere og giver gode fodboldråd på pakkerne. Og nu kommer der nye billeder af en lang række andre kendte fodboldspillere...

FOSKA BIO FOSKA
Kalk, jern, protein, B-vitamin - Kalk, jern, protein, B-vitamin + A-vitamin
- FOR SUNDHED OG FIN FORM!

FOSKAMØLLEN
Dansk Arbejde - Dansk Eje

spille bolden op på modstanderens bane og måske score mål.

Efter timen snakkede vi meget om fodbold og Carsten vidste, hvad alle spillerne på det danske landshold hed. Der var en, der hed Harald Nielsen, og han kunne i hvert fald score mål, og Henry From, han var bare alle tiders målmand, sagde han.

Jeg synes, det er lidt sjovt med det fodbold, så jeg er begyndt at samle på fodboldspillere, som jeg kan klippe ud på bagsiden af havregrynspakkerne. Mor har lovet, at hun kun køber Foska i fremtiden. Jeg har næsten hele OB's hold nu, og kan huske næsten alle spillerne. Finn Sterobo er målmand og Richard Møller Nielsen er

centerforward. Jeg sætter så spillerne på små korkstykker, så de kan stå op. Jeg samler mest fynske hold, OB, B1913 og B1909.

Om søndagen går Ulrik og jeg tit op til den store fodboldbane, for at se en rigtig kamp, når Ringe spiller mod en anden fynsk klub. Jeg synes, at det nogen gange går hårdt til. Sidste gang var der en af spillerne fra Ringe, der fik næseblod, fordi han fik en albue i hovedet, da han blev tacklet lige foran målet. Folk råbte, at der var straffe, men det blev der nu ikke. Manden, der stod ved siden af mig sagde, at dommeren da måtte være blind, for enhver kunne da se, at der var straffe.

Når vi har set en kamp, synes vi altid, det er sjovt selv at spille fodbold. Jeg fik jo en læderbold i julegave, men har først fået den pumpet op nu. Det var et værre arbejde. Jeg prøvede først selv at sætte blæren ind i bolden og prøve med en cykelpumpe at få luft i bolden. Der kom godt nok lidt luft i, men lige så snart jeg holdt op med at pumpe, fes luften ud igen. Heldigvis kom farbror Rasmus på besøg en dag, og da det var ham, der havde givet mig fodbolden i julegave, måtte han osse kunne hjælpe mig med at få luft i den. Det ville han osse godt. Så han tog en ventil fra et cykeldæk og satte den for enden af blæren og begyndte at pumpe. Nu gik det hurtigt og snart var bolden pumpet op og var rigtig hård. Men nu skulle han jo ha' ventilen ud og så fes luften vel bare ud? Men Rasmus tog lige og brækkede gummislangen og bandt et gummibånd om den. Så nu kunne luften ikke fise ud. Så skulle vi bare ha' snøret bolden, så man ikke kunne se blæren.

Det var lidt svært for Rasmus, men han fik det til sidst lavet, og så var bolden klar og vi kunne begynde at spille fodbold. Nu håber jeg bare, at luften ikke begynder at fise ud, for jeg kan i hvert fald ikke selv få ny luft i den.

Ulrik, Henning og jeg spiller tit oppe på det stykke græs, som ligger bag hans fars hus og værksted. Vi har sat to grene op til at være mål og så står Henning på mål og Ulrik og jeg spiller mod hinanden. Ulrik er meget bedre end mig og det forstår jeg ikke rigtigt, for jeg er da den største og ved noget om fodbold, som han ikke ved, men det er ham, der scorer flest mål.

En dag kom Kåre forbi, da vi spillede og foreslog, at vi da bare kunne gå over på den rigtige bane og skyde til måls der. Vi kiggede lidt på hinanden. I grunden turde vi ikke, men Kåre blev ved, så det endte med, at vi kravlede under gelænderet og gik over til det ene mål. Det var godt nok stort. Henning var meget lille i det store mål, men vi begyndte alligevel. I grunden var det ikke så sjovt at spille her som oppe på græsset, men vi ville ikke være nogen tøsedrenge.

Pludselig lød der et råb.

- Kan I så se at komme væk, jeg har lige kridtet banen op til kampen på søndag. Hvad bilder I jer ind?

Det var opsynsmanden, som råbte helt nede fra det andet mål. Hold op hvor blev vi forskrækket, da vi hørte ham. Vi glemte alt om bolden, og spænedede alt hvad vi kunne for at komme under gelænderet og væk. Heldigvis skyndte Kåre sig ind på banen og fik fat i bolden inden opsynsmanden kom. Han blev nu osse bare stående, så han gad nok ikke at løbe efter os.

En enkelt gang har jeg osse hørt landskamp i radioen. Det var helt underligt, for jeg kunne næsten se for mig, hvordan de spillede på banen. Speakeren snakkede og snakkede og blev mere og mere ophidset, når der var chancer for mål. Harald Nielsen var med og han scorede osse et mål. Både Ulrik og jeg råbte så højt, da han scorede, at mor kom løbende ind i stuen for at se, hvad der var sket.

- Harald Nielsen har scoret, råbte vi.

- Nå, har han det, - men derfor behøver I jo ikke råbe så højt.

Mor forstår sig ikke på fodbold og far heller ikke.

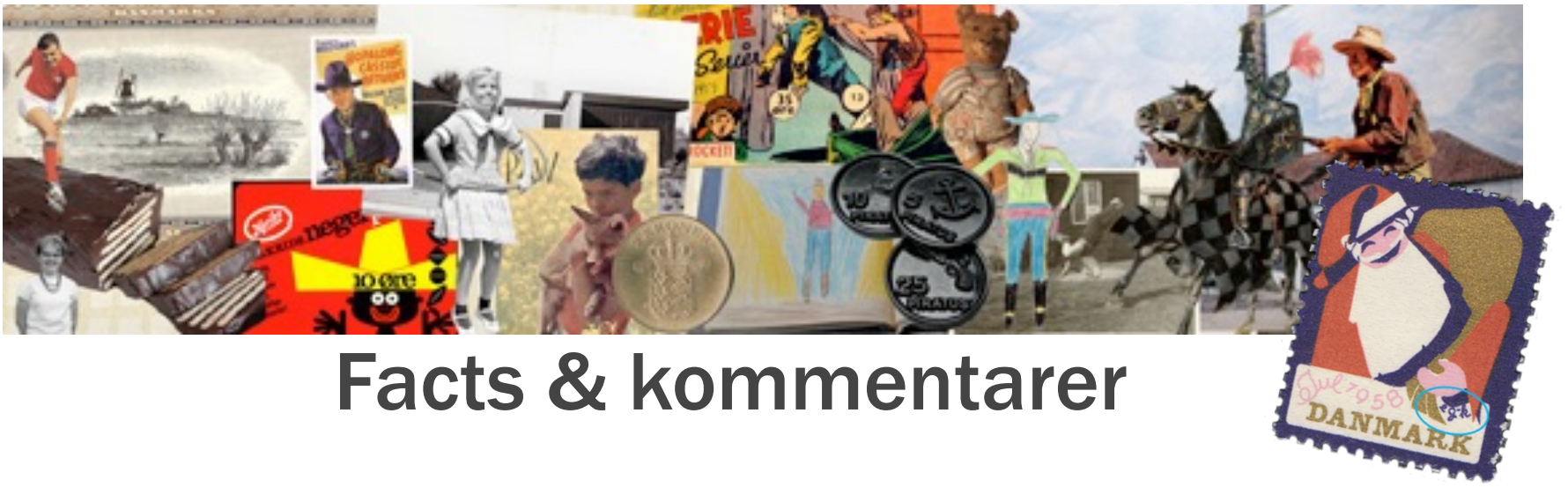
Men både Ulrik og mig synes nu, det er meget spændende.

Du har da aldrig interesseret dig for fodbold.

Jo, det har jeg faktisk, og gør det stadig lidt. Jeg har lige siden min barndom, fulgt med i hvordan det gik de fynske hold. Jeg er måske det, man vil kalde en "skabs-fodboldfan" - så måske er tiden inde, til at jeg "springer ud".

Facts & kommentarer

Richard Møller Nielsen

Richard Møller Nielsen på reservedelslageret. Læg mærke til hans fodtøj - tidstypiske sundhedssandaler.

OB's førstehold fra 1959 - både med Finn Sterobo og Richard Møller Nielsen.

I den første fortælling fortalte jeg, at min morbror Alf havde den store Folkevognsforretning i Hårby.

Efter endt læretid ved Scandinavisk Motor Company, kom Richard Møller Nielsen til Hårby for at arbejde. Der blev han gode venner med min fætter Børge. Et venskab, der blev livsvarigt.

Familie Journalen udgav i 1959 et lille tillæg med omtale og billeder af alle 1. divisions-klubberne. Se det her: <http://www.peterlehrmann.dk/wp-content/uploads/2017/11/familie-journal-fodbold.pdf>
Tager lidt tid at downloade!